

Sinds Spector NS Dimension 4 Clean voor

Sinds Spector (en Aguilar) eigendom zijn van Korg USA zien we vooral bij het eerste merk veel nieuwe modellen voorbijkomen. Deze NS, vernoemd naar Ned Steinberger die het model ontwierp, viel ons in het bijzonder op.

Het idee van een instrument met waaierfrets (ook wel fanned frets of multi-scale genoemd, vanwege de verschil in mensuur per snaar) stamt al uit de zestiende eeuw, maar op elektrische (bas)gitaren is het nog relatief nieuw. Het begon bij Ralph Novak aan het einde van de jaren tachtig en in navolging daarvan bouwde het Canadese Dingwall alleen maar instrumenten met dergelijke frets. Nadat onder meer Ibanez, Cort, Warwick, ESP en zelfs Harley Benton (het huismerk van Thomann) de afgelopen jaren met bassen met waaierfrets zijn gekomen kunnen we nu toch echt wel stellen dat dit idee definitief is ingeburgerd in de basgitaarwereld. Nu doet ook Spector mee met de nieuwe Dimension-serie. Zijn die waaierfrets op deze bas net zo geslaagd als op al die andere bassen?

Bassen met waaierfrets zijn er in verschillende "wijdtes". Viersnarige Dingwall bassen gaan bijvoorbeeld van een mensuur van 33 naar 36 inch, deze Spector doet het iets minder gek: de G-snaar is 34 inch (de lengte van een "normale" longscale-snaar), de E-snaar 36 inch, dus de waaier is wat compacter. Over het effect hiervan later meer, maar eerst maar eens kijken of het überhaupt een goede bas is. Eerst het hout: deze bas straalt door de "burl" (hout afkomstig van een zogenaamde 'warrelknoest', een soort grote puist aan een boom) populieren top enorm veel luxe uit, wat nog eens versterkt wordt door de fraaie plak wengé die voor de toets is gebruikt. Tel daar de mooie essen body en de doorlopende esdoorn/wengé hals bij op en je hebt een combinatie van houtsoorten die bijna garant staat voor kwaliteit. Zo'n luxe top in combinatie met de

matte lak geeft de bas echt iets chics, wat voor dit bedrag ook wel mag.

Waanzinnig comfortabel

Behalve in de houtkeuze heeft Spector ook bij de gebruikte elektronica voor het hogere segment gekozen door de bas met Fishman Fluence elementen uit te rusten. Ik kende Fishman vooral van piezo-elementen in akoestische instrumenten, maar de Fluence elektronica zie je tegenwoordig steeds vaker. Gitaristen als Tosin Abasi (Animals As Leaders) en Devin Townsend hebben bijvoorbeeld Fluence elementen in hun gitaren zitten. Deze pickups hebben nogal wat mogelijkheden. Er zit een driestandschakelaar op deze bas waarmee je hem passief schakelt, actief met "full range dynamics" of actief met een iets andere nadruk in het mid waardoor de klank - voor zover mogelijk - nog iets meer "hifi" wordt, aldus Spector zelf. Verder kan de volumeknop uitgetrokken worden waardoor je van de humbuckers enkelpoelselementen maakt. Dat zorgt overigens wel voor een dip in volume, dus tijdens een optreden even snel wisselen zorgt wel voor wat problemen.

Als je de bas inpikt en er je gebruikelijke lijntjes op speelt, valt de sound niet direct op. Natuurlijk, het is een Spector, de klank is prima, de tweebands elektronica werkt zoals je wilt en hij speelt waanzinnig comfortabel door de slanke hals en ergonomische body, maar je mist rauwheid, gevoel, een soort grofheid. Het is allemaal behoorlijk binnen de lijntjes en het voelt bijna onmogelijk om deze bas écht de sporen te geven en te dwingen tot een soort vunzigheid die ik bijvoorbeeld wel op Fender-achtige bassen voor elkaar krijg. Totdat je je realiseert dat, afgaand op het uiterlijk en de specificaties, Spector zich met de NS Dimension waarschijnlijk vooral richt op

complexiteit

muzikanten in het wat complexere, ruige circuit. Ik zet wat progrocknummers in een playlist, benader de bas alsof ik mijn Dingwall vast heb, ga eens wat experimenteren met andere stemmingen en ben zo anderhalf uur verder. Plotseling heb ik een soort magische openbaring: dit is waar hij voor bedoeld is. De NS Dimension voelt zich als een vis in het water in het repertoire van Porcupine Tree en zelfs Meshuggah is geen enkel probleem. Door de lange E-snaar kun je hem omlaag stemmen tot een B en zeker als je een wat

dikkere set op je bas legt kan hij dat met speels gemak aan. Je kunt het voor deze bas eigenlijk niet te ver overdrijven, het is echt geen enkel probleem allemaal.

In een tijd waarin harde gitaarmuziek steeds complexer wordt (denk aan bands als Cryptopsy, Archspire en Meshuggah) en je steeds meer cleane duidelijkheid en definitie nodig hebt van je instrument, is een bas met waaierfrets een prima oplossing: je behoudt de strakheid van je E-snaar (of dus nog lager),

maar hebt niet een G-snaar die bijna knapt van de spanning. Laat je niet afschrikken door die frets: je bent er echt binnen de kortste keren aan gewend. Soms moet je even opletten dat je niet te hoog zit als je je eerste fret op de E-snaar wilt gebruiken, maar als je een tijdje op deze Spector zit te spelen, is dat al heel snel een automatisme geworden.

De Spector Dimension 4 is geen goedkope bas en dat is hem ook aan te zien. Luxe houtsoorten, mooie

Experimenterend met andere stemmingen ben ik zo anderhalf uur verder

elektronica en een foutloze afwerking laten weer eens zien waarom Spector nog altijd hoog aangeschreven staat in de baswereld. De waaierfrets zijn een bijna vanzelfsprekende aanvulling op het assortiment instrumenten dat je bij Spector kunt krijgen, en zeker metalbassisten zullen heel erg blij worden van deze serie. ●

Spector NS Dimension 4

Kleur: Haunted Moss Matte of Super Faded Black Gloss
Body: moerasessen en populier
Hals: esdoorn/wengé, doorlopend
Toets: wengé
Frets: 24, multi-scale
Elementen: Fishman Fluence humbuckers
Regelaars: volume, blend, bass (cut/boost), treble (cut/boost), driestandschakelaar
Stemmechanieken: gesloten
Brug: individuele bruggdelen
Mensuur: 34-36 inch
Breedte bij topkam: 41 mm
Land van herkomst: Korea
Richtprijs: € 1999,-
voerman.nl • spectorbass.com